

A tanítás megkezdése előtt is működnek az iskolai napközik

A napközi otthonos gyermekek szülei a következő szövegű levelet küldték szerkesztőségünknek:

»Fájdalommal vettük tudomásul, hogy a nyári táborok augusztus 25-tel beáruznak. A napközi otthonok viszont az iskolák keretén belül csak szeptember 5-én nyitják kapuikat. Szinte megoldhatatlan előttünk, akiknek gyermekei állandóan napközi otthonba járnak, hogy a majdnem kéthetes kiesést hogyan hidaljuk át. A táborozás, illetve a napközi otthonok nyitása között ne legyen ilyen nagy az eltérés.

Gyermekeinket mindkét helyen legteljesebben ellátták. Jó helyen voltak, s a szülők nyugodtan dolgozhattak munkahelyeiken. Véleményünk szerint a táborok zárása a hónapok

végéig elhúzódhatna, illetve az iskolai napközik már az első tanítási naptól megkezdhetnék működésüket.

Hasonló értelmű panasz tavaly ilyenkor is érkezett szerkesztőségünkbe, s közbejárásunkra kedvezően elintéződött a dolog. Most ismét megkerestük a városi tanács illetékes osztályát, s Kovács József, a városi tanács művelődésügyi osztályának vezetője azonnal intézkedett a probléma megoldásában. Az üdültáborok nyitvatartását nem hosszabították meg ugyan, augusztus 25-tel megszűnik működésük. Augusztus 27 és szeptember 4 között viszont a kerületek valamennyi általános iskolájában adnak tanári felügyeletet a napközit igénylő gyermekeknek. Étkezésüket is biztosítják.

Minta gépsor a textilművekben

(Tudósítónktól.)

Mint ismeretes, jövőre megkezdődik a Szegedi Textilművek rekonstrukciója, amely nemcsak azt jelenti, hogy új szövőde és új fonoda épül, hanem azt is, hogy a jelenlegi fonodát korszerűsítik. Mivel a fonalgártás technológiája megváltozik, a gyár már most minta gépsort szerelt fel. Most a műszakiak arra törekcsenek, hogy a minta gépsoron végzett fonalgártás folyamata hasonló legyen a rekonstrukció után megvalósuló fonástechnológiához.

A minta gépsor kártoló-, szalagnyújtó-, előfonó- és gyűrűsfonógépekből áll, s valamennyi gépet felszerelték a legmodernebb alkatrészekkel. Az új gépsoron elért eddigi eredmények igen jók.

Román Istvánné

DONI KOZÁKOK a Madarász-tó partján

Boldog érzés volt számunkra hallani, milyen tisztán beszél irodalmi nyelvünket a Moszkvai Nemzetközi Kapcsolatok Intézetének tanára, V. L. Klepko, aki a nyáron több hetet töltött el Szegeden. Szovjet vendégünk magával hozta orosz fordításban Móricz Zsigmondnak Rózsa Sándorra vonatkozó kéziratát. A romantikus kor leírása annyira megnyerte tetszését, hogy külön dokumentációs anyagot kívánt a környéken összegyűjteni hozzá. Ehhez ajánlotta fel a segítségét Vastag József kancsalszeli pedagógus, aki elkauzolta az egykor nagyhírű Madarász-tó környékére, ahol ma is hiteles szájhagyományok őrzik a betyárok elmosódó emlékeit. A sűrű náddal borított tó déli partja mellett állott abban az időben a nem régen összeomlott híres Madarász-csárda. Itt töltötte legtöbb idejét a betyárok bandája.

Amikor vendégünk elindult a nagy kiterjedésű ingovány körüli útjára, nem is sejtette, milyen váratlan öröm éri majd a tó keleti csücskén levő csinos tanában, ahol egy orosznyéből ideszakadt büszke doni kozákkal került szembe, akik — testi méreteinél fogva — mindenki Toldi Miklós utódjának tekint. Jaj annak, akire Sándor bácsi haragosan szól rá, mert azt — a tapasztalat szerint — legjobban is húsz napon túl »gyógyuló« reszketés fogja el. Ezzel szemben senki sem ismer nálánál jobb szívű és békeszerető emberbarátot.

Vele találkozott elsőnek történelmet kutató vendégünk, vele, akinek kemény lépte alatt feljajdult a föld.

Alig váltottak néhány szót és a két orosz szív könnyek között ölekezett össze, mert nyomban kiderült, hogy Klepko is doni kozák családból származik. Apja szintén az I. Sándor cárról elnevezett ezredben szolgált, nem sokkal előbb, mint Sándor bácsi. Ezután ő vitte a szót, mint aki már gyermekkorában felismerte a nincstelen orosz kozákok tengernyi szenvedését. Látták, hogy — mint mindenki előtt — ő is értelmetlenül ajánlja fel vérét, amivel nem a maga, vagy a muzsikok, hanem egyedül csak a cárnépellenes uralmát védi. De a messze múltban nem volt, aki felszabadíthatta volna az elnyomottak millióit. Csak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom hozta meg a szegények boldog szabadságát. De ezt Sándor bácsi nem élvezhette, mert még 1915-ben magyar fogságba esett. Hallomásból értesült csupán a szovjet emberek boldog életéről. Elbeszélte hányatott fogolysorsát, nőülvését és mórakalmi letelepedésének történetét. Boldog, hogy négy hold földjével 65 éves korára tag lehetett. Megmutatta negyyszázöt háztáji szőlőt, amelyről gondos művelés és sajátos metszés mellett 26 mázsányi termést szüretelhet. Egyedül ő mondhatja el a környéken, hogy évente több mázsás, tökéletesen beért má-

sodérésű ezerjő fűrtöket szedhet le, néhány hold kertjéből.

Régen, tíz hosszú év telt el, amíg először jött válasz sok hazaküldött levélre, majd ez a kapcsolat is megszakadt, mert a magyar fasiszta hatóságok megtiltották a Szovjetunióval a közvetlen levelezést. Közben teljesen szétszéledhetett a család, mert a vöröskeresztes lapok is sorra visszajöttek.

Klepko most ígéretet tett, hogy hírt szerez a Don környéki rokonokról. Viszonyul Sándor bácsi máris gyűjti a Rózsa Sándorral kapcsolatos adatokat. Búcsúzásul elmondta szívesen látott vendégének, hogy minden vágya, orosz földön porladjon el majdan a teste. Minket pedig arra kért, vidám poharazás közben, mondjuk meg minden hozzánk érkező szovjet vendégnek, hogy él a Madarász-tó partján egy boldog doni kozák: Alekszander Viktorovics Harlamov, aki mindenkor szíves örömmel terít nekik asztalt.

Ormos János

Műanyag-kiállítás Budapesten

A Nehézipari Minisztérium szeptember 1 és 16 között rendezi meg az első országos műanyag-kiállítást a Budapesti Ipari Vásár területén.

A kiállítás megfelelő csoportosításban mutatja be a nálunk gyártott, illetve forgalomba hozott műanyagokat,

műszaki adataikat, felhasználásukat, beszerezhetőségüket, az ipar és a mezőgazdaság különböző ágaiban kipróbált alkalmazásukat. A bemutatóval párhuzamosan a szakemberek egyhetes ankéton, konzultációkon beszélnek meg a műanyaggyártás és felhasználás problémáit.

Bemutadják a már régebben ismert műanyagokat, a PVC-t, a poliszterent, a poliamidon kívül a népgazdasági távlati tervekben gyártandó fenoplasztokat, aminoplasztokat, poliolefineket, a szilont, a polimetilmetakrilát feléket stb.

Érdekes része lesz a kiállításnak a legújabb típusú szintetikus szálakkal készült szövetek, ruhák, a bőrt helyettesítő műbőrök gazdag választékának bemutatása.

Láthatja majd a közönség a műanyag-belsőrésszel gyártott Lehel hűtőszekrényt is.

Versenyfutás Zatopekkel ÉS EGYÉB ÉLMÉNYEK

Beszélgetés Lehoczky Zsuzsával helsinki útjáról

A Helsinkiben járt VIT művészdelegáció szegedi tagja, Lehoczky Zsuzsa alig győzi mesélni élményeit.

Felejthetetlen barátságok kötődtek Helsinkiben. S érdekes, mintha már előbből ismert volna egymást mindenki, pedig csak akkor találkoztak először. A fiatalság varázsa teremtetette meg ezt a közvetlenséget, amelyben testvérien megértették egymást a különböző anyanyelvű ifjak.

Felejthetetlen

— Nem győztünk eleget tenni a meghívásoknak, fogadásoknak, rendezvényeknek és fellépéseknek. Mondhatom, ahol csak megjelenünk, mindenhol határtalan szeretettel fogadtak bennünket, magyarokat. A finn—magyar rokonságnak is köszönhető ez, még inkább azonban az ügynek, a békének és a barátságoknak, amelyek mi is követői voltunk. Számomra örökre felejthetetlen marad a nemzeti fiatalok ez a találkozása, mert szép, igaz és őszinte volt.

— Helsinkit már előre bejárta a magyar művészek híre, neve, noha itthonról azzal mentünk el, hogy a hideg természetű finn közönséget nehéz lesz »megolvasztani«. Éppen ellenkezőleg történt: fellépéseinken nem győztünk ismétetni, pedig volt olyan nap is, amikor háromszor léptünk színpadra.

A műsor hosszúra nyúlt — A magyar gálaesten, amelyen megjelent Kekkónen finn köztársasági elnök is, Rátonyi Róberttel szerepeltem együtt. Számainkat természetesen a könnyű műfajból állítottuk össze. Más alkalommal ifjú Latabár Kálmánnal szerepeltem, például Kerevában, egy kőgyár

művelődési termében. Lehár és Kálmán-operettekkel válogattuk közös és egyéni számainkat.

— S a rövidre, a csak bemutatkozásra tervezett műsor hosszúra nyúlt. A munkásokból álló közönség háttartalan lelkesedéssel és szeretettel jutalmazta szereplésünket.

A tizenegyedik kör

— Egyébként műsorom kívüli versenyt futottam egyszer Zatopekkel is — újságolta Lehoczky Zsuzsa.

— Hogy? Hiszen nem azonos »műfajban« szerepelnek... — kérdeztük csodálkozáva.

— A versenyfutás úgy történt, hogy a felvonulást követő karneválon felkért táncolni egy hosszú, szőke férfi. Nem tudtam, hogy kicsoda, a bemutatkozásnál sem értettem a nevét. Mindegy, táncoltunk. Először a jaukára, egy népszerű finn táncra tanítottuk egymást, majd lovagommal elsajátítottam a csárdás alapjait. Ez annyira megtetszett neki, hogy viszonozásul arra kért: hadd tanítsom meg engem arra, amit én nem tudok. — Fuszunk! — szólított fel határozottan.

— Hol akar maga futni? — Kérdeztem. — Itt a pályán. Tessék, adok előnyt is — mondta lovagom. Tíz kör előnyt kaptam a hatalmas pályán, azaz a szőke óriás futotta le a számomra szédelgetes távot, s én csak a tizenegyedik körnél futottam vele együtt. Képzeltetik, hogy így is ki lett a győztes: Zatopek. Nekem viszont kevés lett a futás után Finnország minden levegője, mire magamhoz tértem a fáradtságtól.

Kaland a szaunában

— Másnap a szaunában jártam pórul. Szánthó Erzi táncdalénekesével kíváncsiságotunk be a finnek kedvenc fürdőjébe, s azon mód vetkőzni kezdtünk. Kintől hangok hallatszottak, majd ijedten ránk csavartuk törülközőnket. Akkor derült ki, hogy a szauna közös a férfiak és nők számára. Mi kiszaladtunk, a Balasszének és a finnek pedig nyugodtan fürödtek. Mint min-

den újra kíváncsi, egy alkalommal többen elmentünk egy bárba, ahol striptíz is volt. Csak a belépő került nagyon sokba. Magyar pénzben számítva több száz forintba. A műsorban egyszerűre két nő is vetkőzött, de minden siker nélkül. Úgy vettem észre, kezd már ki menni divatból a striptíz, mert számonként már nem elég egy alany, hanem kettő is kell, hogy felcsigázza a kíváncsiak érdeklődését. Az ilyen rendezvények nem a finnek kedvéért vannak, hanem a nagypénzű külföldi üzletemberek számára, akik luxuskocsikon érkeznek és távoznak.

Ízlés és divat

— Nagyon meglepett a finn divat is. A férfiak és a nők általában angolosan öltözködnék, viszont a nyolcvan éves öregasszonyok is épp úgy panamakalapot hordanak, mint a 8—10 éves lányok, vagy a 16 éves bakfisok. Mint háziasszonyt viszont nagyon érdekelték a finn konyha- és fürdőszobabrendezések, amelyekben szinte minden csupa színes nylon és tüll. Igazán jó ízléssel válogatják össze a színeket.

— Azt hiszem, hogy a finn tisztaság páratlan a világon. A higiénianak annyi lével sehol nem találkozni, mint Finnországban. S ezzel függ össze bizonyára az is, hogy Finnországban nem látni szeszes italt, vagy ha igen, az méregdrága, megfizethetetlen. Következésképp részegekkel sem találkozni sem szórakozóhelyeken, sem utcán. A mi kecskeméti barackpálinkánkat azért megitták fogadásainkon finn barátaink, s alig győzték dicsérni. Sőt végül egyáltalán nem találtak már rá dicsérő szavakat...

L. F.

Még tart a jégkárok felbecsülése

Mint ismeretes, augusztus 18-án, szombaton a déli órákban nagyerejű vihar vonult el Mórakalomból felé Szegeden keresztül, Szőreg irányába. A szakadó zápor közepette több helyen nagymennyiségű jég is hullott. A jégverés különösen károkat okozott a domaszéki szőlőkben, gyümölcsösökben. A szegedi Dózsa Tsz domaszéki szőlőtelepén a termésnek mintegy 30 százaléka pusztította el. Súlyos kárt szenvedett többek között a mihályteleki Új Elet Tsz paprikatáblája is. Jelentős a

kár az újszegedi Haladás Tsz 60 kataszteri holdas Maros-menti pritaminpaprikáültvényében is. A szegedi városi tanács mezőgazdasági osztályának becslése alapján a drága konzervipari alapanyagának mintegy a 80 százaléka tönkrement. Jelentősebb károkról érkezett jelentés Sándorfalva határából is. Tény az is, hogy a szegedi Dózsa Tsz kivételével a többi közös gazdaságoknak nem volt jégbiztosításuk. Különben a jégkárok felbecsülése még tart.

SÖVÉNYHÁZI Szociális Otthon azonnali belépéssel alkalmaz karbantartó

vilanyszereit,

aki általános műszerész gyakorlatl rendelkezik. Jelenlékezés Szociális Otthon, Sövényháza. K. 227

A fonalfeldolgozó visszaadja a nem látók életörömét

(Levelezőnk írja.)

A Szegedi Fonalfeldolgozó Vállalatot a szegedi városi tanács és a Vakok és Csökkenőtélők Szövetsége hozta létre még 1953-ban, főképpen a nem látók foglalkoztatására. Huszonhét főből álló kis csoport kezdte meg a munkát akkor egy Tolbuhin sugárúti pinchehelyiségben, s igyekeztek a fonalgárak selettjéből használat, új anyagot »varázsolni«.

A régi telepet ma már hiába keresnénk, helyette modern, emeletes épület emelkedik a Tavasz utcában. A szövögetek csatogásától hangos a környék: négy százán dolgoznak az üzemben. Nyolcvan százalékuk nem látó, illetve csökkent munkaképességű dolgozó.

A gyors, keresztorszó gépeknél dolgozó nem látók teljesítményükkel már nemcsak elérték a többiek színvonalát, hanem jó néhányuknak a Kiváló dolgozó szintet is sikerült elérni. A takács-csomó mestere, Sütő Jánosné, a Könnyűipar kiváló dol-

gozója lett. Megyik Pál, Pálfi János, Rácz Sándor és Török Antal is kiváló dolgozók. Sokszor kapott jutalmat Deli Istvánné, Hajós Ferencné, a népszerű Tóth házaspár és mások.

Ezek az üzemben dolgozó nem látók megtalálták nemcsak a már-már elveszített hitt életörömüket, hanem önbizalmukat is. Megelégedett embereké váltak. Munkájukat megkönnyíti, hogy hatóságok mellett dolgoznak, üzemük szociális létesítményei a legkorszerűbben fel vannak szerelve, és szabadságukat hat nap pótszabadsággal hosszabbíthatják meg.

Gyuricza András

Napirenden:

A tiszai tutajozás

Két fűrészüzem van a Tisza mentén, egyik Szolnokon, a másik Szegeden. S most mindkét helyen nagy a várakozás: megindult a tutajhajózás a tiszai vízierőmű zsilipjein át. Az első, kísérleti út sikerrel járt. Jöhet a többi, jó fenőfát szállító tutaj is.

Furcsa volt, hogy a víz mellett elhelyezkedő fűrésztelepekre eddig vasúton hozták a rönkfa nagyobbik részét. 16—17 ezer vagonnal jött egy évben Szegedre, Szolnokra még több is. Pedig mindenki tudja, hogy a víziút olcsóbb, mint a szárazföldi. De még mennyivel! Ötször kevesebbe kerül! Kiszámították, hogy ha megindul a rendszeres tutajforgalom, évi 12 millió forintot takarít meg a népgazdaságnak. S rengeteg vasúti teherkocsit más áruk szállítására lehet majd felhasználni.

Jól jár a Szegedi Falemezgyár gőzfűrészüzeme is, hiszen eddig sok pénzt vittek el a vagonkiradások, s a fa átszállítása a Buda-

pesti útról a Felső Tisza-partra.

Most Komorón összeállítják a 75 méter hosszú, 16 méter széles tutajokat, s levisztatják akár Szegedig. Egyelőre csak 250 köbméter fát hoz egy-egy, gyakorlatlan még az emberek. Később talán 600 köbméter is befér majd a tutajokba, hiszen amikor meg a tiszai vízilépcső miatt nem szünetelt az úsztatás, annyit hoztak egyszerre.

Több mint ezer köbméter finom fűrészelt deszkát gyártott és szállított külföldre már eddig idén a szegedi fűrészüzem a vasúton érkező szovjet fenőfából. Ésszerű lenne, ha ezután még inkább fenőfadeszka gyártására állítanak be, s nem tizenhatféle fát fűrészelnének fel, mint eddig, hanem csupán a közeli, Csongrád megyei erdőkből kikerülő négy-öt felét, s fenőt. Minél többet! Hadd ússzon a tutaj, hadd növekedjék az exportáru mennyisége, hiszen így megéri. F. K.

FAIPARI forgácsleválasztó ciklon! csövekkel és enyvezőprést könyvvájrassal átveszünk. SIKLOSI FAIPARI VÁLLALAT. V 30680

TAVASZI

női táskák

divatújdonságok már kaphatók a Bőrdísz Ktst Káráz u. 8. sz. alatti üzletben. Minden szakmába vágó bőrdíszműves javítást vállalunk. Azonkívül Kölcsey u. 10. sz. alatti könyvkötő részlegünk könyvkötéseket vállal a lakosság részére. 579